

CXVII.

Forflag til Lov

om

Disciplin i Handelsffibe og om Søfolks Forfeelfer, Forbrydelser samt Forhyring m. v.

(Som vedtaget ved 3die Behandling i Folkethinget den 18de Januar 1866).

I.

Om Disciplin i Handelsffibe.

§ 1.

Mandsfabet skal vise Skipperen og øvrige Befalinger med Opmærksomhed og ved passende og tydelige Svar tilfjendegive, at Befalingerne ere forftaaede. Det skal udføre Alt, hvad der paahydes for Skib og Ladning — iland og ombord, i Havaritilfælde og udenfor samme — og overhovedet uvægerlig adlyde, hvad der af Skipperen befales med Hensyn til Skibets Tjeneste og Ordenen ombord.

Samme Lydighed skyldes ikke blot den, som i Skipperens Fraværelse eller Sygdom i Get og Alt indtræder i dennes Sted, men ogsaa den, hvem et særligt Hverv eller en særskilt Commando er overdraget, indenfor Grændserne af den ham derved tillagte Myndighed. Denne Pligt paahviler ogsaa de underordnede Befalingsmænd i deres Forhold til de dem Overordnede og navnlig til selve Skipperen.

§ 2.

Paa den anden Side skal Skipperen og øvrige Befalende behandle de dem Underordnede paa en sømmelig Maade og efter Evne sørge for deres Vel. Navnlig maa legemlig Kærselse ikke anvendes; jevnfør dog § 3.

§ 3.

Naar Noget af Mandsfabet nægter at efterkomme en Befaling eller viser Gjenstridig-

hed eller Opsætsighed mod de Befalende, er Skipperen eller den, der i hans Forfald eller Fraværelse træder i hans Sted, berettiget til at anvende Magt og Tvang for at skaffe sig Lydighed.

I Nødstilfælde, navnlig naar Skibet er stædt i Fare, eller der viser sig Mytteri eller voldsom Opsætsighed blandt Mandsfabet, er det endog tilladt at anvende ethvert til Ordens og Lydigheds Tilveiebringelse nødvendigt Middel, og er Enhver af Skibsfolkene forpligtet til, endog uden Opfordring, at lyde den, som fører Commandoen, Bistand ved saadan Leilighed.

For den Skade, som de Gjenstridige derved maatte lide, skal intet Ansvar kunne gjøres gjældende, forsaavidt det befinde, at den anvendte Magt, Tvang eller andre Midler ikke have været haardere eller af anden Bestaaffenhed, end Omstændighederne retfærdiggjorde.

§ 4.

Skibsfolk, som, efter at være paamønstrede, nægte at gaa ombord, undlade at indfinde sig til bestemt Tid, eller egenmægtig forlade Skibet, kunne paa Skipperens Forlangende og paa hans Ansvar ved Politivrighedens Hjælp tvinges til at opfylde deres Forpligtelse.

Gjør Noget af Skibsfolkene sig skyldig i saadant Forhold i en fremmed Havn, hvor der findes en dansk Consul, skal denne være Skipperen behjælpelig til, at den Paagjældende ved Vrighedens Bistand der paa Stedet tvinges til at efterkomme sin Pligt.